

Promenadteater maj 2016

SCEN 2 vid Mulachska huset

1* Ja du, jag tycker vi tar oss en liten promenad, eller vad säger du?

2* Jo då, men inte för lång, du vet ju att gikten satt åt mig ordentligt.

1* Jo jag vet. Men du annars har vi det rätt så bra, du och jag och de andra, eller hur?

2* Jo vars, det går väl an. Men det är klart att maten är väl lite torftig.

1* Tycker du det.

Nja hade jag inte fått bo här så att jag kanske inte haft något alls att äta, och då skulle man ju kunnat tala om torftig mat. Nja, jag tycker det duger väl åt oss.

2* Ja, ja. Det var väl bra att han den där dokton, eller vad han nu var, Mul..... vad han nu hette, som ordna så att vi som har det lite knapert kan ha någon stans att bo, eller hur?

1* Jo det var hyggligt av honom, men du, jag undrar varför han bestämde att det bara var för änkor och inte för några gubbar.

2* Jag det undrar jag också.

Nu kan man ju inte alls ha något roligt, ja du vet vad jag menar, inte en karl i sikte så långt ögat kan nå. Nej, jag undrar varför det blev så.

1* Jag med. Och du att gå ut på stan och leta efter någon, du vet ju också vad jag menar, det kan vi ju inte göra, för då blir vi inte långvariga är i huset.

2* Ja, inte bara det.

Skulle vi stäa hos någon som hushållerska eller så, då får vi ju inte heller bo kvar här. Så hårt hållna är vi, ja verkligen.

1* Men nu tänker vi inte mer på det. Jag tror vi drar oss undan in igen.

En kopp skulle nog sitta gott och jag har lite på rummet som kan förbättra smaken på den också.